

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:06
מוצאי שבת חול המועד.....8:40
שיעורים כסדרן (א דפסה)
נ"ך.....קהלת "א-מ"ב
בבלי.....סוטה ח'
ירושלמי.....כלאים ה'
תוספתא.....עדות ב'
רמב"ם.....אבל י'

שעה 12, גליון 28 (598)

יום טוב פסח, שעת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

לאמיר ארויסקיין פון מצרים

חז"ל זאגן (פסחים קט"ז): אז יעדער איד, אין יעדן דור, דארף זיך פארשטעלן אזוי ווי ער אליין איז ארויסגעגאנגען פון מצרים. ווי אזוי קען מען דאס באווייזן, ווי אזוי קען א איד שפירן היינטיגע צייטן אזוי ווי ער אליין איז ארויס פון מצרים? ווען מען ווייסט אבער וואס עס מיינט מצרים, דאן איז דער תירוץ זייער פשוט און פארשטענדליך. ווען די אידן זענען געווען אין מצרים, איז זייער מויל געווען אין גלות, זיי האבן נישט גערעדט צום אייבערשטן. זיי זענען געווען אונטערגעווארפן אונטער דעם שלעכטן פרעה, וואס איז די אותיות "פה רע" - א שלעכטע מויל. זיי האבן גערעדט זאכן וואס מען דארף נישט, און זיי האבן נישט

א נוארט אויף יום טוב

מוהרא"ש זאגט, מען זעט ביי די סדר פון די קערה אז מען לייגט די "זרוע" אויף די רעכטע זייט אנטקעגן "חסד", די "ביצה" אויף די לינקע זייט אנטקעגן "גבורה" און די "מרור" לייגט אינמיטן אנטקעגן "תפארת"; וואס עפעס איז מרור אינדערמיט ביי תפארת? ווייל ווען עס גייט אריבער אויפן מענטש שווערע ביטערע נסיונות און ער דערהאלט זיך, ער בלייבט אינדערמיט, ער בייגט זיך נישט אנוועק - דאס איז די שיינקייט און גרויסקייט פון א איד. דראפע זיך און דערהאלט זיך. אפילו עס גייט אריבער אויף דיר שווערע ביטערע נסיונות - זאלסטו זיך נישט אנוועק ריין פון די אמונה, אין דעם מעסט זיך דאס גרויסקייט און שיינקייט פון א איד, ווען מען בלייבט שטארק מיט די אמונה, אפילו מען לייזט שווערע ביטערע יסורים. איך ווייס דו ביסט אזוי צעבראכן, דו זעסט נישט פון וואו דיין ישועה וועט קומען, דאך בעט איך דיר, ברודער, אנטלויף נישט פאר שלחן עזרה. דער הייליגער רבי האט דערציילט (פוכ"ב אה, סיפורים נפלאים), עס איז געווען א גוי וואס האט זיך געדרייט מיט ארעמעלייט, און ער האט געהערט ווי די אידן שמועסן צווישן זיך אז נאך אביסל קומט שוין דער יום טוב פסח; האט ער זיך אינטערעסירט וואס איז דאס פסח, האט מען אים דערציילט ווי שוין דער יום טוב איז. מען פראוועט א סדר און אלע אידן - אפילו ארעמעלייט - עסן א געשמאקע ריבע סעודה; מען זיצט ביים טיש ווי קעניגן, מען עסט און מען טרינקט און מען איז פרייליך. די ארעמעלייט האבן אים געזאגט אז עס לוינט זיך צו פאסטן אפאר טעג פאר יום טוב פדי מען זאל זיין גוט הונגעריג צום סדר. דער גוי האט געטראכט צו זיך: "איך מוז דאס אויספרובירן; איך וועל זיך פארשטעלן ווי א איד אז איך זאל קאטש איין מאל אין לעבן האבן א גוטע סעודה".

א גוט ווארט

בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, איך וויל זיין נאנט צו דיר, איך וויל דין דינען, איך וויל לעבן מיט דיר", וועסטו זוכה זיין צו שפירן א שטארקע נאנטקייט צום אייבערשטן. דער הייליגער שפת אמת זכותו יגן עלינו האט אמאל געזאגט פאר איינעם: "ביים זאגן הלל, ביי די פסוק 'אנא ה' קען מען זוכה זיין צו פועלן זייער גרויסע זאכן". ווען דער איד האט דאס געהערט האט ער דאס דערציילט פאר אנדערע, ביז עס איז געווארן א גרויסע התעוררות ביי הלל, ביי די פסוק "אנא ה' הושיעה נא". האט דער שפת אמת געזאגט, נישט דעם פסוק האב איך געמיינט, איך האב געמיינט דעם פסוק "אנא ה' כי אני עבדך", ווען א איד וויינט זיך אויס: "רבונו של עולם, איך בין דיין קנעכט, איך בין גרייט צו טון אלעס פאר דיר, איך וויל זיין נאנט צו דיר, איך וויל דין דינען", דעמאלט קען מען פועלן ישועות. ברודער, ברסלב איז נישט קיין פלאץ, ברסלב איז אין הארץ, אין מ'ח, זע צו זיין א ברסלבער, עס איז נישט גענוג צו וואוינען אין ברסלב, גיי התבודדות, שריי: "אנא ה' כי אני עבדך!"

פסח ביינאכט האט זיך דער גוי איינגעלאדנט ביי א איד צו זיין ביים סדר, ענדליך הויבט מען שוין די סדר, ער זיצט ביים סדר און ער ווארט צו עסן די שיינע סעודה. ווען עס איז געקומען צו מרור און ער האט שוין נישט אויסגעהאלטן זיין הונגער, האט ער געטראכט צו זיך אז מען האט אים דא זייער אויסגעשפילט, ווייל ער ווארט אזוי לאנג אויף די סעודה און מען דרייזט ארום מיט אים; האט ער זיך אויפגעטרעט און אנטלאפן. שפעטער ווען ער האט געטראפן זיינע חברים האט ער זיי דערציילט די גאנצע מעשה, אז מען האט אים געלאזט אויסהונגען ביז מען האט אריינגעברענגט א שארפע עסן וכי וכי, האבן זיי אים געזאגט: "א שאד דו ביסט אנטלאפן פאר שולחן עזרה, ווען דו ווארטסט ווען אויס נאך אביסל וואלסטו געהאט א הערליכע סעודה". געב אקטונג אויף דיין שלום בית. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט בשם רבי נתן: "ווען מען האט שלום בית - איז דאס א תיקון הברית, און פארקערט חס ושלום, אז עס איז נישטא קיין שלום בית - איז דאס פגם הברית"; זאלסטו אקטונג געבן עס זאל זיין נאר שלום אין שטוב, בעט איבער דיין ווייב, וועסטו געראטעוועט ווערן פון שלעכטס.

מוהרא"ש זאגט, מען זעט ביי די סדר פון די קערה אז מען לייגט די "חספה" אנטקעגן די מידה פון "יסוד", וואס קומט דאס אונז ווייזן? אז ווען א מענטש איז זוכה אפצוהיטן מידת ה'יסוד - איז דער אייבערשטער 'חס' אויף אים, מען היט אים אפ פון אלעם שלעכטס.

די הייליגע חכמים דערציילן אונז (שבת נ"ג): "מעשה באדם אחד שנשא אשה גדמת", עס איז געווען א מעשה, איינער האט חתונה געהאט מיט א געלעמטע פרוי, "ולא הפיר בה עד יום מותה", און ער האט נישט געוואקסט אז זי איז געלעמט ביז זי איז אנוועק פון די וועלט, האט רבי חייא געזאגט, "כמה צנוע אדם זה שלא הפיר באשתו", עס מוז זיין אז דער מענטש איז געווען זייער איידל אז ער האט נישט געקוקט אויף זיין ווייב איר גאנץ לעבן; עס איז אביסל שווער צו פארשטיין, ווי קען זיין א מענטש זאל נישט זען און וויסן אז זיין ווייב איז א געלעמטע? און נאך איז שווער, וואס איז די מצלה פון נישט קוקן אויף די אייגענע ווייב? נאר קען זיין, פשוט איז, אז די האט נא געהאט הענט און ער האט געזען אירע הענט, אירע הענט האבן זיך געקענט רוקן, נאר זי האט נישט געמאכט און געטון, זי איז נישט געווען קיין באלעבאסטע, זי האט גארנישט געטון, און איר מאן האט דאס נישט געזען, ער האט געזען אירע מעלות. די זמרה אירע רימט אויס דעם מענטש אז ער האט נישט געזען אירע חסרונות, ער האט געדאנקט און געלויבט דעם אייבערשטן אז ער האט א ווייב; דאס איז א גרויסקייט, דאס אז א צנוע, אז מען זעט נישט די חסרונות, מען שפירט נישט ווי מען האט א טיטע געלעמטע ווייב.

(לעצטו אמונה צו תשפ"ג)

הגדה של פסח

איך בעט דיר זייער זאלסט זאגן די הגדה מיט שמחה; אפילו דו פראוועסט נישט אליינס דעם סדר, דו ביסט ביי דינע עלטערן אדער ביי דיין ווייביס עלטערן און זאכן באדערן דיר וכדו, גיי נישט אריין אין אן עצבות רחמנא לצלן, נאר זיי פרייליך, ווייל אויב מען זאגט די הגדה בשמחה און מען פריידט זיך מיט די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אונד, וועט מען זוכה זיין זיך צו פרייען אין עולם הבא, אזוי ווי עס דער הייליגער זוהר זאגט (שם): "כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים, ובהוא ספור חדי בתורה, זמין איהו למחרי בשכינתא לעלמא דאתי", ווער עס זאגט די הגדה, ווער עס פארציילט די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון ביי יציאת מצרים און בשעת פארציילט די הגדה פריידט ער זיך, דער מענטש וועט זוכה זיין זיך מיט צו פרייען מיטן אייבערשטן אויף יענע וועלט "דהוא חדו מכלא", וואס דאס איז די גרעסטע פרייד וואס עס איז דא אויף דער וועלט; א מענטש וואלט אלעס געטון צו באקומען א ברכה פון הייליגן תנא רבי שמעון בר יוחאי זוכה זיין צו עולם הבא, און דא באקומען מיר פון אים אזא שיינע ברכה, איז דאך זיכער אז מיר דארפן זען צו זיין פרייליך בשעת מיר זאגן די הייליגע הגדה.

תם מה הוא אומר

מהרא"ש פלעגט אסאך דערציילן די מעשה; אז מען האט אמאל געהערט פסח ביינאכט ווי א פשוטער איד וויינט ביי די ווערטער: "תם מה הוא אומר? תם מה הוא אומר?" ער האט עס איבער געזאגט נאכאמאל און נאכאמאל, האט מען אים געפרעגט וואס איז דא צו וויינען ביי די ווערטער? האט ער געזאגט: איך פארשטיי גארנישט, איך זע אין די הגדה אז דער חכם זאגט עפעס און דער רשע זאגט עפעס, וואס גייט מיר אן וואס דער חכם זאגט אויף מיר, און וואס דער רשע האלט פון מיר, אבער תם מה הוא אומר? ער ווייזט מיטן פינגער אריין אויבן, וואס זאגט מען אויף מיר אויבן אין הימל, ווייל אויף רוסיש זאגט מען 'דארט' תם; וויינט ער "תם - מה הוא אומר?" וואס זאגט מען אויבן אויף מיר. דער האלט אז איך בין שטארט'ס משוגענער, דער האלט איך בין וועלט'ס משוגענער, אבער רבוננו של עולם וואס האלטסטו פון מיר? רבוננו של עולם זאג מיר אז דו האסט מיר ליב.

מוציא מצה

מיר דארפן זיך זייער פרייען אז מיר זענען זוכה זיין צו עסן די הייליגע מצה; מצה ווערט אנגערופן (והר שמות, קפ"ג): "מיכלא דמהימנותא", אן עסן פון אמונה; דורך מצה ווערט געשטארקט די אמונה ביי אידישע קינדער און דורך דעם וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון אונזער גלות, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ז): "עיקר הגלות זה רק מחמת חסרון אמונה", וואס איז גלות? אז מען לעבט נישט מיט אמונה; ווייל ווען א מענטש לעבט מיט אמונה, ער ווייסט ביי זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער און עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אנעם אייבערשטן; דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבלעד'ך פלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלוהו של עולם און דער אייבערשטער האט זיך פארשטעלט אין דומם, צומח, חי, מדבר. ווען א מענטש ווייסט אז דער אייבערשטער געפינט זיך מיט אים, ביי אים און געבן אים, ווערט ער אויסגעלייזט פון אלע זיינע צרות.

דער של"ה הקדוש זאגט (מפכת פסחים; מוכא בכאר היטב אורח חיים סימן תעו, סעיף קטן א): "איך האב געזען ערליכע אידן פלעגן זיך אזוי פרייען מיט די מצות, זיי פלעגן קושן די מצות מיט א גרויסע שמחה"; וואויל איז דעם מענטש וואס ברענגט אריין אין זיינע קינדער זיך צו פרייען מיט די הייליגע מצות.

דער זוהר הקדוש (פרשת תצוה, קפ"ג): רופט אויך אן די מצה: "מיכלא דאסנותא", אן עסן פון רפואה; אז מצה היילט אויס דעם מענטש. זאגט מהרא"ש אז מיטן רביניס ווערט ער איז עס איין זאך, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ה): "כי יש סובלי חלאים, שיש להם מכות מפלאות, והם סובלים החללים רק בשביל נפילת האמונה", עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות און זיי לייזן דאס נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; קומט אויס ווען מען עסט מצה און עס ווערט געשטארקט די אמונה ווערט מען אויסגעהיילט.

ווען א מענטש איז לא עלינו נישט געזונט און ער גייט זיך היילן ביי א גרויסער דאקטער, דער דאקטער זאגט אים: "איך האב פאר דיר נאר איין רפואה, דאס וועט דיר גענצליך אויסהיילן, אבער די מעדעצין קאסט אסאך געלט", וואלט א מענטש זיכער

גערעדט צום אייבערשטן. ביז ווען דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף די אידישע קינדער און זיי געשיקט דעם גרויסן צדיק משה רבינו, וואס ער האט אויסגעלערנט פאר די אידן אז זייער איינציגסטע עצה ארויסצוגיין פון אלע צרות און פראבלעמען איז נאר צו עפענען דעם מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, און דורך דעם האבן זיי זוכה געווען ארויסצוגיין פון מצרים, און זיי האבן באקומען דעם יום טוב פסח, וואס איז די אותיות "פה סח" - די מויל הייבט אן צו רעדן צום אייבערשטן. דער פסוק זאגט (שמות י"ד, ב) "וישבו ויחננו לפני פי החירת" זייער מויל איז ארויס אויף דער פריי, זייער מויל איז שוין נישט געווען פארמאכט, זיי האבן שוין אנגעהויבן צו רעדן צום אייבערשטן; און אזוי זענען זיי אויסגעלייזט געווארן פון דעם שווערן גלות מצרים און פון אלע זייערע צרות און פראבלעמען.

דאס איז א זאך וואס שפילט זיך איבער אין יעדן דור ביי יעדן איד. יעדער מענטש האט זיך זיינע אייגענע צרות און פראבלעמען, יעדער מוטשעט זיך מיט שוועריקייטן ברוחניות און בגשמיות, יעדער האט זיך זיין פרוואטע גלות ווען ער איז אונטערגעווארפן אונטער זיינע באגרעניצונגען; ביז ווען דער אייבערשטער העלפט אז מען טרעפט אן אמת'ן צדיק וואס קען העלפן דעם מענטש, ער לערנט אויס פאר'ן מענטש אז ער קען גרינגערהייט געהאלפן ווערן, אז ער האט א וועג צו ווערן אויסגעלייזט פון זיין גלות, ארויסצוגיין פון אלע זיינע צרות און פראבלעמען, און דער וועג איז אז ער זאל עפענען זיין מויל און אנהייבן צו רעדן צום אייבערשטן, צו דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ער גייט אריבער, און דאן וועט אים דער אייבערשטער העלפן און אים ארויסנעמען פון זיינע צרות, ער וועט אים העלפן און אים שיקן אלע ישועות און רפואות.

ווען א מענטש איז זוכה צו דעם, ער טרעפט א צדיק וואס עפנט אים דאס מויל און מאכט אים רעדן צום אייבערשטן; אזא מענטש שפירט טאקע באמת אז ער אליין איז ארויס פון מצרים, ער איז אויסגעלייזט געווארן פון זיין אייגענע מצרים.

מען פירט זיך צו זאגן פאר די הגדה דעם שטיקל זוהר הקדוש (פרשת בא, מ"ג): "פקודא בתר דא", זאגט דארט דער הייליגער זוהר אז עס ליגט א פליכט אויפ'ן יעדן מענטש צו דערציילן שטענדיג די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אים. ווען א מענטש האט א גס, ער האט געהאט א פראבלעם און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן, דארף ער דאס זיכער דערציילן און מפרסם זיין פאר יעדן איינעם; ווען א מענטש האט אבער געהאט אזא גרויסער גס אז ער האט געטראפן א צדיק, דער הייליגער רבי, וואס האט אים געעפנט די מויל אז ער זאל אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן, ער האט אים געעפנט די מויל אז ער זאל אנהויבן לערנען די הייליגע תורה, ער האט אים געוויזן א וועג אז אויך ער קען זוכה זיין צו לערנען תורה יעדן טאג; איז דאס דער גרעסטער גס. ווייל דאס וועט אים שוין ארויסהעלפן מיט אלע זיינע פראבלעמען וואס וועלן אים נאר אונטערקומען אין לויף פון זיין גאנץ לעבן. סיי וואס דער פראבלעם וועט נאר זיין, וועט ער וויסן דעם ריכטיגן אדרעס, ער וועט זיך ווענדן נאר צום אייבערשטן, און אויף דעם וועג וועט ער אלעמאל זיך קענען ארויסדריען פון יעדע צרה.

א מענטש רעדט זיך איין אז נאר א גרויסער צדיק קען רעדן צום אייבערשטן. א מענטש מיינט אז אויב איז ער נאכנישט אזוי אויסגעארבעט ווי דער גרויסער ערליכער איד, איז ער נאך זייער ווייט פונעם אייבערשטן און דער אייבערשטער הערט זיך נישט צו צו זיינע תפלות. א מענטש קלערט אז נאר ווען עס איז שוין ממש עק וועלט, ער האט שוין פרובירט אלעס אויף דער וועלט און גארנישט האט געהאלפן, נאר דעמאלט קען ער זיך ערשט

ווענדן צום אייבערשטן, און אפילו דעמאלט קען ער נישט סתם אזוי רעדן אויף זיין אייגענע שפראך צום אייבערשטן, נאר אויב ער וועט אויסזאגן גאנץ תהלים, נאר דעמאלט הייסט עס אמת'דיג געבעטן דעם אייבערשטן.

קומט אבער דער הייליגער רבי און לערנט אונז אויס אז דער אייבערשטער איז אלעמאל מיט יעדן איד. נישט קיין חילוק ווי אזוי מען זעט אויס, נישט קיין חילוק ווי גרויס אדער קליין מען איז, אלץ שטייט דער אייבערשטער גרייט אויסצוהערן יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון יעדן איד'ס מויל. דער איד דארף פשוט עפענען דאס מויל און זאגן פאר'ן אייבערשטן אויף אידיש, אויף זיין אייגענע מאמע לשון, דעם פראבלעם וואס גייט אויף אים אריבער, אזוי ווי ער וואלט זיך אויסגערעדט צו א נאנטער גוטער פריינד. די גאנצע סיבה פארוואס דער אייבערשטער מאכט אז עס זאל בכלל קומען די צרה אויפ'ן מענטש, איז נאר דערפאר ווייל ער וויל דערמאנען דעם מענטש, ער וויל אים אויפוועקן פון זיין שלאף, ער וויל אז דער מענטש זאל שוין עפענען זיין מויל און אנהויבן צו רעדן צו אים.

און די זעלבע איז מיט לימוד התורה. א מענטש מיינט אז נאר אויב ער פארשטייט און קען לערנען זייער טיף און בעיון, נאר דעמאלט איז עס חשוב, נאר דאן איז עס עפעס ווערד; אויב אבער קען ער נישט לערנען אזוי טיף, ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, ער געדענקט נישט וואס ער לערנט, דאן איז די תורה נישט געמאכט פאר אים, ער קען נישט און ער דארף נישט לערנען קיין תורה. און אזוי גייט אריבער טעג און וואכן, חדשים און יארן, וואס דער מענטש עפנט נישט אויף קיין אידיש ספר, און דאס מאכט אז דער מענטש זאל ווערן זייער צעבראכן, ער שפירט זיך פוסק און ליידיג, ער האט נישט קיין שום ספוק אין לעבן.

קומט אבער דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) און לערנט אונז אויס א "סדר דרך הלימוד", א וועג ווי אזוי יעדער איד אן אויסנאם קען זוכה זיין צו לערנען תורה יעדן טאג. אפילו ווען א מענטש האט נישט קיין צייט, קיין כח און מח, צו קענען לערנען און פארשטיין; זאל ער אויך ווייטער לערנען יעדן טאג תורה. ער זאל זאגן די ווערטער פון תורה אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער זאגט, און אפילו ער געדענקט נישט וואס ער לערנט, און מיט דעם האט ער די מצוה פון לימוד התורה. און ווען א מענטש וועט אזוי טון, וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז צום סוף וועט ער פארשטיין אלעס וואס ער האט געלערנט.

דערפאר ווען עס קומט דער יום טוב פסח, דאנקען מיר דעם אייבערשטן אויף דעם וואס ער האט ארויסגענומען די אידן פון מצרים. אבער נישט נאר אויף די יציאת מצרים פון דעמאלט, נאר אויף אויף דעם וואס דער אייבערשטער האט געהאלפן אז מען האט געטראפן א צדיק וואס קען אונז היינט אויך ארויסנעמען פון אונזער מצרים. אזוי ווי משה רבינו האט דעמאלט געעפנט דעם מויל פון די אידן און זיי צוגעברענגט צום אייבערשטן, אזוי אויך האט אונז דער אייבערשטער געהאלפן אז מיר האבן א צדיק וואס לערנט אונז דאס אויס.

(קונטרס א פשר'ן פסח)

שאלות ותשובות ברסלב

מעג איך ליינען א גוי'אישע

בוך פאר מיין דייעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין איבערנוואג אויף א שטארקע פארנעם, איז בין ממש צוגעקלעבט צו עסן, ווען איך זע עסן ווער איך ממש פארגלייווערט, איך קען נישט הערן אין זען עפעס אנדערש, און איך עס איבער די מאס.

איך האב זיך שטארק געמוטשעט מיט דעם פראבלעם, און איך בין געגאנגען צו א געוויסע פראגראם וואס העלפט מיט דעם פראבלעם אויף א געוויסע שיטה. איך דארף אבער ליינען א דיקער גוי'אישער בוך פון די פראגראם, פֿרֿי צו קענען מיטהאלטן. מעג איך דאס ליינען?

איך שפיר אז דאס זייער וויכטיג פאר מיין געזונט, פיזיש און גייסטיש, און אויך פאר מיין מאן און קינדער, מיין מאן האט מיר געזאגט אז ער זעט אז איך בין געווארן מער רואיג זייט איך האב אנגעהויבן גיין אויף דעם פראגראם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת תצוה, ו' אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז זייער וויכטיג צו גיין אויף א גוטע דייעט, עס איז א מצוה אכטונג צו געבן אויף די געזונט. די תורה זאגט אונז (דברים ד, טו): "ונשמרתם מאד לנפשתיכם", מען דארף היטן אויפ'ן געזונט; אז מען איז איבערנוואיג קען דאס ברענגען נישט גוטע זאכן.

בנוגע די דייעט וכו'; געבט אכטונג פון גוי'שע פאנטאזיעס, די בעסטע פראגראם איז אז מען עסט געזונט, מען עסט מיט א סדר יעדן אינדערפרי, נאכמיטאג און ביינאכט. נעמט די ברסלב'ער פראגראם, מוהרא"ש ענטפערט פאר א פרוי וואס וויינט אז זי הערט נישט אויף צו עסן און וויפיל זי מאכט אפ צו גיין אויף א דייעט - פאלט זי אלץ דורך, און איר מאן טשעפעט איר אז זי איז גראב.

מוהרא"ש זאגט (שאלות ותשובות ברסלב, בתשע"ב): "בנדאי את צריכה לדעת שרבויו אכילה וכו' בא מ'איש, וכשמתאשים מהחיים וחושבים שאין לי כבר שום תקוה, זה מה שמכניס ב'אדם תאוה לאכול ולאכל ולהשמין ולהשמין וכו' וכו'", וויסן זאלסטו, ווען מען ווערט צעבראכן, מען איז דעפּרעסעט, מען זעט נישט קיין האפענונג - דאס מאכט מען זאל עסן און עסן, עס שלעפט אריין אין א תאוה, מען עסט און מען עסט, מען ווערט גרעבער און גרעבער, "אבל כשאדם תמיד שש ושמח ושולט על עצמו, על ידי זה הוא נפטר מכל הבעיות", אבער א פרייליכער מענטש קען זיך באהערשן, דער האט נישט קיין פראבלעמען. נעמט די ברסלב'ער פראגראם, די ברסלב'ער דייעט; הויבט אן ארבעטן אויף שמחה, זוכט אויף נאך און נאך זאכן אויף וואס צו דאנקען דעם אייבערשטן. דאס וועט איך אויפבויען, איר וועט ווערן שטארק, איר וועט זיך קענען באהערשן. די גוי'שע פראגראם קען טאקע העלפן פאר די זאך, אבער עס קען אמאל אראפשלעפן אין אנדערע פראבלעמען השם ישמרנו.

בעטס דעם אייבערשטן אין אייער שפראך: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זיין פרייליך, העלף מיר איך זאל זיך קענען שטארקן אויף די יצר הרע וואס מאכט מיר דעפּרעסעט, העלף מיר איך זאל זיך קענען שטארקן, עסן מיט א סדר. איך וויל זיין געזונט, איך וויל אויסזען גוט, איך וויל נישט זיין איבערנוואיג. הייליגער באשעפער, דו האסט אונז מגלה געווען דורך די הייליגע צדיקים אז אלע פראבלעמען קומען פון עצבות, פון נישט זיין פרייליך, בעט איך דיר, העלף מיר איך זאל פון יעצט זיין זייער פרייליך, איך זאל געדענקען אז דו ביסט דא, דו מאכסט אלעס און דו ביסט אלעס, גארנישט פאסירט פון זיך אליינס, העלף מיר מיין אמונה זאל זיין שטארק".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה תצוה תשפ"ב)

Breslevcenter.com/answers

אָוועק געגעבן אלעס אויף דער וועלט אבי ער זאל לעבן, אזוי ווי רש"י זאגט (איב ב. ד): "כִּן דָּרַךְ בְּנֵי אָדָם; כְּשִׂוְאָה הַחֶרֶב בָּאָה עַל רֹאשׁוֹ, מִגֵּן בְּרוּעוֹ לְפָנָיו, וְכָל שֶׁנָּן כָּל אֲשֶׁר לֹאִישׁ בְּמִמּוֹן - יָתֵן"; איז דאָךְ זיכער אז ווען עס קומט צו קויפן די הייליגע מצה וואס דאס היילט אונז אויס ברוחניות און עס ברענגט אונז נאנט צום אייבערשטן, דארף מען זיכער קויפן מצה ביר רחבה און נישט קארן וכד'.

מָרוֹר

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות קמ"ו, סימן ל"ח) אז די כוונת מרור איז א סגולה פאר פרנסה, מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ח) אז ווען א מענטש רעגט זיך אויף, ער ווערט אין פעס, פארלירט ער דורך דעם זיין פרנסה.

מיט דעם קען מען דאס פארשטיין, אז ווען א מענטש קען אראפשינגען די כוונת ביטערע מרור, דאס הייסט אז אפילו ווען עס גייט אים דורך א ביטערניש געדענקט ער אז אלעס איז דער אייבערשטער און ער רעגט זיך נישט אויף, וועט ער האבן פרנסה ברויח.

הֶלֶל

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות קמ"ה, סימן ח) : "על ידי אמירת הלל בקול גדול, זוכים לאהבת השם יתברך", אז מען זאגט הלל אויפן קול איז מען זוכה ליב צו האבן דעם אייבערשטן; מען זאגט די פסוקים פון הלל וואס דוד המלך האט געזאגט (תהלים קיח, ו): "ה' לי לא אירא, מה יעשה לי אדם", דער אייבערשטער איז מיט מיר, איך האב נישט מורא פון קיינעם, "טוב לחסות בה' מבטח באדם", עס איז בעסער זיך צו פארלאזן אויפן אייבערשטן ווי זיך צו פארלאזן אויף א מענטש, "דחה דחיני לנפל, וה' עזרני", מענטשן ווילן מיר אָוועק שטופן, זיי זאגן אז פון מיר וועט שוין גארנישט ווערן, אָבער דער אייבערשטער העלפט מיר.

איך קען דיר שרייבן דעם גאנצן הלל אָבער עס פעלט נישט אויס, נעם דו אליינס דעם סידור און זאג הלל מיט א ניגון; דאנק און לויב דעם אייבערשטן אויף דיין לעבן, און לאז שוין אפ אלע טענות ומענות וואס דו האסט אויפן אייבערשטן. עס איז שוין צייט ארויס צו גיין פון מצרים; גלייב מיר, יעדער מענטש האט שוועריקייטן, און יעדער מיינט אז זיין לעבן טויג נישט, אָבער באַמת ווער ווייסט נאך אזוי גוט וואס עס איז גוט פארן מענטש ווי דער אייבערשטער אליין, וואס ער טוט אלעס און ער ווייסט דאס בעסטע וואס איז גוט פארן מענטש.

דער הייליגער רבי נתן פלעגט זאגן: "ווען א מענטש רעדט זיך אפ, זאגט דער אייבערשטער: 'קוקט אן דעם מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אפ, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט שלעכט', אָבער ווען א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן, זאגט דער אייבערשטער: 'קוק אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין זיין לעבן און דאך איז ער אזוי פרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט', און מען געבט אים א גוטע לעבן". מיט דעם טייטשט מוהרא"ש דעם פסוק (תהלות נתן, קאפיטל קלו): "הודו לה' דאנקט דעם אייבערשטן, 'כי טוב', לויבט דעם אייבערשטן אויף זיין גוטס, 'כי לעולם חסדו', - וועט ער מאכן נאך גוטס אויף אייביג.

דאנקען דעם אייבערשטן אָרבעט בעסער פון אלע וויטאמינען און פון אלע סגולות; דאנקען דעם אייבערשטן מאַכט שטאַרקע געווען.

(ליקוטי יצתו אַמניו)

קײן בֵּרֶעקֶל חֶמֶץ טָאַר נִישֵׁט זײן

דער אַר"י הקדוש זאגט אז ווער עס געבט אַכטונג נישט צו עסן חס ושלום קיין ברעקל חמץ במשך דעם גאנצן יום טוב פסח, קען ער זיין פארזיכערט אז ער וועט זיין אָפּגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר.

מענטשן פֿרעגן אויף דעם א שווערע קשׂיא, מיר זענען דאך ווי שטאַרק אידישע קינדער געבן אַכטונג נישט צו האבן קיין ברעקל חמץ אין שטוב; מען אָרבעט שווער, מען רייניגט און מען זיכערט, און עס איז ממש נישט מעגליך בדרך הטבע אז עס זאל נאך בלייבן ביי א איד א שטיקל חמץ אום פסח; און פון דעסט וועגן זעט מען אז נישט יעדער איז זוכה צו די גרויסע הבטחה, לידער פאלט מען יא דורך מיט עבירות אינמיטן די יאר.

דער תירוץ איז אז ווען א איד זאל זיך פרייען א גאנץ יאר מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען נישט צו עסן קיין חמץ אום פסח, ער זאל זיך פרייען מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען צו עסן מצה אום פסח, דעמאלט וואלט ער זיכער געווען אָפּגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר.

דער יצר הרע האט ליב צו צעברעכן א מענטש און אים נאר דערמאנען פון די שלעכטע זאכן אין וואס ער איז דורכגעפאלן. אנשטאט דער מענטש זאל זיך פרייען מיט די פילע גוטע זאכן וואס ער טוט, יעדער איד איז אנגעפולט מיט מצות, אזוי ווי חז"ל זאגן (פרכות נ"ו): "אויפן פסוק (שיר השירים ד, ו) "כפולח הרמון רקתך" - אפילו ריקנים שפך מלאים מצוות פרמון" - אפילו די ליידיגער צווישן די אידן זענען אויף פול מיט מצות ווי א מילגרוים, און מיט דעם דארף זיך א איד זייער פרייען.

דער יצר הרע וויל דאך אָבער נישט אז דער איד זאל זיך פרייען מיט די מצות, ער וויל נאר אז א איד זאל זיין טרויעריג און צעבראכן, ווייל ער ווייסט אז אזוי האט ער אריינגעכאפט דעם מענטש אין זיין זאק אריין. ווען א מענטש איז טרויעריג ווערט ער דערווייטערט פונעם אייבערשטן, ער פארלירט זיין חשק צו דינען דעם אייבערשטן. מיר טארן זיך אָבער נישט לאזן פון אים, א איד דארף שטענדיג זיין פרייליך, ער דארף אויפזוכן די גוטע נקודות וואס ער האט אין זיך און מיט דעם זיך זייער פרייען, און דאן וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט טאקע ווערן אן אמת'דיגער ערליכער איד, ער וועט זיך אפלאזן פון אלעם שלעכטס (ליקוטי מוהר"ן ח"א רמ"ב).

רבי נתן זאגט אז משיח וועט איינגעמען די וועלט דורך דעם וואס ער וועט אריינברענגען דעם לימוד, אז מען דארף זיך נאר שטאַרקן און נאר קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען טוט און זיך פרייען מיט דעם, ווי חז"ל זאגן (פסיקתא דרבי פנא), משיח וועט זיין אנגעטון מיט אַזא בָּגד וואס וועט האבן אין זיך די גוטע זאכן פון אלע אידישע קינדער.

(קונטרס א פשרן פסח)

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אחיים

א כשר'ן פסח

שיעורים, דרשות, נוסח, שיר השירים, סיפורי צדיקים, מסכת פסחים, און נאך, לכבוד דעם פרייליכן יום טוב פסח **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 1, 9, 6

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יואל ראזענבערג הי"ו צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב עב"ג בשעה טובה ומצלחת *** מו"ה אברהם צוויבל הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תמלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תמלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com